

Sygn. akt II Ca 701/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Alicja Chrzan

SO Piotr Rajczakowski

Protokolant: Bogusława Mierzwa

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2014 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy

z powództwa **G. M.**

przeciwko **M. C. i Z. C.**

o zapłatę 27 593 zł

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 17 czerwca 2014 r., sygn. akt I C 275/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanych 1200 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 701/14 (transkrypcja wygłoszonego uzasadnienia)

Początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:05.598]

Będzie ogłoszone orzeczenie. Wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej: dnia 6 listopada 2014 roku Sąd Okręgowy w Świdnicy po rozpoznaniu sprawy z powództwa G. M. przeciwko M. C. i Z. C. o zapłatę 27 tysięcy 593 złotych na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 17 czerwca 2014 roku sygnatura akt I C 275/13 po pierwsze - oddala apelację, po drugie - zasądza od powódki na rzecz pozwanych 1200 złotych kosztów postępowania apelacyjnego. Postanowienie: dnia 6 listopada 2014 roku Sąd Okręgowy w Świdnicy po rozpoznaniu sprawy z powództwa G. M. przeciwko M. C. i Z. C. o zapłatę 27 tysięcy 593 złotych na skutek zażaleń każdego z pozwanych na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie drugim wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 17 czerwca 2014 roku sygnatura akt I C 275/13 postanawia: oddalić zażalenie, zasądzić od pozwanych na

rzecz powódki 150 złotych kosztów postępowania zażaleniowego. Proszę usiąść. Upprzedzam, że będzie wygłoszone uzasadnienie w sprawie II Ca 701/14. Proszę.

[Sędzia sprawozdawca 00:01:40.348]

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne jak i stanowisko sądu I instancji co do braku podstaw do uwzględniania, do uwzględnienia żądania powódki w niniejszej sprawie a skarżącej stanowisko Sądu Rejonowego w żaden skuteczny sposób nie podważa. Sąd Okręgowy w całości podziela argumentację uzasadnienia zaskarżonego wyroku co do przyjęcia, że sprzedaż samochodu przez pozwanych nie nastąpiła w ramach prowadzonej przez nich działalności gospodarczych, a apelacja powtarzając stanowisko, jego motywy prezentowane w postępowaniu pierwszo - instancyjnym stanowi jedynie nieuzasadnioną polemikę z przekonywującym uzasadnieniem Sądu Rejonowego. W szczególności przekonują takie okoliczności jak: wystawienie samochodu do sprzedaży w komisie u osoby trzeciej, wcześniejsze osobiste używanie auta przez M. C., niewykazanie, co również wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału, dochodu ze sprzedaży auta w ramach prowadzonej działalności czy wreszcie brak zarejestrowania pozwanych jako podatników VAT co by musiało mieć miejsce w sytuacji prowadzenia przez nich sprzedaży samochodu w ramach prowadzonej przez nich działalności, stąd też pierwszy z zarzutów apelacji należało uznać za... należało uznać za całkowicie pozbawiony podstaw. Również drugi zarzut apelacji co do naruszenia artykułu 563 paragraf 1 i 3 kodeksu cywilnego nie był uzasadniony a po części jest on wynikiem, jak się wydaje, niezrozumienia uzasadnienia Sądu Rejonowego. Sąd Rejonowy przyjął bowiem, bowiem, że powódka wprawdzie zgłaszała w rozmowach telefonicznych pozwanemu M. C. wskazywane przez nią wady pojazdu jednak okaliczność ta, okoliczność ta o tyle w niniejszej sprawie była pozbawiona znaczenia, że jak prawidłowo przyjął Sąd Rejonowy, samo wykonanie przez skarżącą uprawnień z rękojmi - i to jest odstąpienie od umowy - miało miejsce po upływie terminu rocznego przewidzianego w artykule 568 paragraf 1 kc. Ta zaś okoliczność wynikała jednoznacznie z treści złożonych przez samą powódkę oświadczeń o odstąpieniu i dowodów ich doręczenia, a zebrany w sprawie materiał nie dawał żadnych podstaw do przyjęcia wcześniejszego złożenia przez nią jednoznacznego i kategorycznego oświadczenia o tym, o tymże odstąpieniu. Zgodnie zaś z artykułem 568 paragraf 3 kc zarzut z tytułu rękojmi może być podniesiony także po upływie powyższych terminów, zatem terminu rocznego w odniesieniu do samochodu, jeżeli przed ich upływem kupujący zawiadomi sprzedawcę o wadzie. Przepis artykułu 568 paragraf 3 kc zezwala zatem na podniesienie zarzutu z tytułu rękojmi po upływie terminów, w ciągu których mogą być wykonywane uprawnienia z tytułu rękojmi, jeżeli przed ich upływem kupujący zawiadomi sprzedawcę o wadzie. Według powszechnie przyjętego rozumienia tego przepisu odnosi się on do sytuacji gdy sprzedawca dochodzi od kupującego przysługujących mu roszczeń, na przykład, o zapłatę. Przepis ten nie ma zaś zastosowania do wykonywania przez kupującego względem sprzedawcy uprawnień z tytułu rękojmi. Zawiadomienie zatem sprzedawcy o wadliwości przedmiotu sprzedaży przed upływem terminu zawitego z artykułu 568 paragraf 1 kc otwiera jedynie kupującemu możliwość podniesienia zarzutu z rękojmi przed roszczeniami sprzedawcy z samej umowy sprzedaży i to jest artykuł 568 paragraf 3 kc, nie otwiera mu natomiast, co najistotniejsze, drogi do dochodzenia na tej podstawie roszczenia. Takie też stanowisko jest powszechnie akceptowane w orzecznictwie jak i w piśmiennictwie prawniczym i wyrażone, między innymi, w orzeczeniach Sądu Najwyższego z 15 kwietnia 2003 roku V CKN 100/01, wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 30 listopada 2006 roku, sygnatura I ACa 705/06, w wyroku Sądu Najwyższego z 14 stycznia 2014 roku, sygnatura I CK 42/03. Nie są również uzasadnione zarzuty apelacji dotyczące naruszenia prze... naruszenia przepisu artykułu 568 paragraf 1 i 2 kc. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że z zebranych w sprawie dowodów wynika, iż powódka była poinformowana przez pozwanych w wyniku sprzeda... w dniu sprzedaży o uszkodzeniu, przetarciu prawej strony samochodu, co wynika z zeznań pozwanych, ale też świadka, który pomagał skarżącej w zakupie auta - J. B.. Nadto z niezakwestionowanych zeznań pozwanych wynika, że pokazywane jej były wymienione w samochodzie części, to jest: drzwi i boki. Takie zaś okoliczności wskazują, że powódka o występowaniu w pojeździe wad wiedziała, a w szczególności nie do zaakceptowania jest jej stanowisko, że działała w przekonaniu, iż samochód jest bezwypadkowy. W szczególności odnosząc to pojęcie do jego rozumienia przedstawionego w opinii ustnej biegłego, który wskazał, że pojazdem wypadkowym jest pojazd, który miał jakąkolwiek stłuczkę, uczestniczył w zdarzeniu drogowym gdzie było naruszenie przepisów prawa o ruchu drogowym. Nie zasłu... nie zasługuje zatem na aprobatę stanowisko skarżącej, która wiedząc o takich uszkodzeniach pojazdu, powołała się następnie na swoje przekonanie o jego bezwypadkowości.

Wskazane okoliczności implikują przyjęcie, że skarżąca miała wiedzę o występujących w pojeździe wadach co już eliminowało samą możliwość powoływania się przez nią na odpowiedzialność pozwanych z tytułu rękojmi - artykuł 557 paragraf 1 kc, przy czym gdy dotyczy to wad występujących na lewym - co wynika z opinii biegłego - boku auta, natomiast określenie przez pozwanych jak i powołanego świadka J. B. lokalizacji tych uszkodzeń z prawej strony pojazdu wynikało albo z omyłki co do strony pojazdu albo z odwrotnego, z odwrotnej perspektywy określenia strony pojazdu, gdyż na prawej stronie, co jest istotne, uszkodzeń podawanych przez pozwanych nie stwierdzono. Nie było też w okolicznościach sprawy, wbrew stanowisku skarżącej, podstaw do przyjęcia podstępu pozwanych, o którym mowa w art. 568 paragraf 2 kc, a który wyłącza wygaśnięcie upływu terminu rocznego z tytułu rękojmi w razie tegoż podstępnego zatajenia wady przez sprzedawcę. Przy czym brak podstaw do przyjęcia tego podstępnego zatajenia wad przed pozwanych dotyczył zarówno, co oczywiste, wskazanych już wyżej uszkodzeń lewego boku auta jak i pozostałych uszkodzeń. W orzecznictwie Sądu Najwyższego, Sądu Najwyższego wyrażone jest stanowisko, że do przyjęcia podstępnego zatajenia wady nie wystarcza wiedza sprzedawcy o wadzie i niepoinformowanie o tym kupującego. Podstępne zatajenie wymaga umyślności działania sprzedawcy, które może przejawiać się w maskowaniu wady i udzielaniu kupującemu zapewnienia. I to zostało wyrażone w stosunkowo niedawnym wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2013 roku V CSK 579/12. Ponadto w świetle wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2013 roku I CKN 160/01 - sprzedawcy nie można przypisać podstępnego działania w sytuacji gdy kupujący otrzymał od sprzedawcy dokumenty, z których wynikało, że nabywany przez niego używany samochód miał wcześniej wypadek. Podzielając powyższe poglądy orzecznictwa brak jest podstaw, z przytoczonych już wyżej względów, do przypisania pozwany podstępnego ukrycia wad, w szczególności odnośnie uszkodzeń lewego boku auta. Brak jest również takich podstaw co do pozostałych uszkodzeń samochodu, a co dobitnie wynika z zeznań pozwanego M. C., który na karcie 266 akt zeznał w ten sposób, że " trudno mi powiedzieć co było robione wcześniej, nie wnikałem w to. Jeśli to było robione to było robione schludnie i przeszkadzało mi to, a takie, a te rzeczy, które widziałem to poprawiłem je wraz z naprawą tych elementów, o których mówiłem wcześniej. Wzmocnienie dachu, lewe, czy naprawa lewego słupka środkowego mogło być robione wcześniej i ja tego nie robiłem. Nie sprawdzałem tego auta pod kątem jaką ma warstwę lakieru, ile ma szpachli. To co widziałem na zewnątrz wyglądało bardzo porządnie i nie wnikałem w to". Nie ma natomiast żadnych przesłanek aby odmówić tym zeznaniom w części... w tej części wiarygodności, a również powódka nie przedstawiła przekonujących argumentów, które uzasadniałyby zakwestionowanie tego dowodu w tym zakresie. Zauważyć także należy, co dodatkowo poddaje w wątpliwość twierdzenia powódki o podstępnym zatajeniu wad przez pozwanych, że przecież przy zakupie i oględzinach auta korzystała ona z pomocy świadka J. B., który z zawodu jest także mechanikiem samochodowym. Zebrany zatem w sprawie materiał nie dawał podstaw do przyjęcia podstępnego zatajenia wad przez pozwanych, a wywodu uzasadnienia apelacji skarżącej poddającej analizie w tej kwestii przede wszystkim zeznania pozwanych stanowią tylko bezskuteczną próbę subiektywnej interpretacji powyższych dowodów w sposób wyłącznie korzystny dla skarżącej a z oderwaniem fragmentów wypowiedzi pozwanych od całego kontekstu i rzeczywistej treści tychże zeznań. Zatem z tych jak i wcześniej wskazanych względów nie było również uzasadnione, nie były również uzasadnione zarzuty apelacji dotyczące naruszenia także przepisów prawa procesowego, to jest artykułu 233 kpc oraz sprzeczności u... sprzeczności ustaleń sądu zebranych, z zebrany materiał dowodowy. Bez istotniejszego znaczenia w kontekście powyższej rozważań pozostaje zatem okoliczność czy uszkodzenia przedmiotowego w sprawie samochodu stanowiły wadę, wady w rozumieniu przepisów o rękojmi, czy też takimi nie były. Za tomia... zauważyć natomiast należy, co istotne, że oszacowana przez biegłego wartość rynkowa samochodu po dokonanej naprawie powypadkowej z ujawnionymi śladami naprawy, z nie zachowaniem technologii naprawy producenta, wynosi 23 tysiące 700 złotych a zatem jest ona niższa od ceny ustalonej przez strony w umowie na 26 tysięcy złotych, o niecałe 9 procent. Zważywszy natomiast, że określenie ceny stanowi zawsze szacunek a zatem z możliwością występowania pewnych odchyłeń w przyjętych wartościach, a ponadto, co najistotniejsze, wieku - jak wynika z opinii uzupełniającej na karcie 220 - przyjął maksymalne 15 - procentowe obniżenie wartości pojazdu po źle wykonanej naprawie, to uznać należy, że ustalona przez strony w umowie cena auta na 26 tysięcy złotych albo była adekwatna do rzeczywistego stanu albo od tej adekwatności odbiegała tylko nieznacznie. Nie bez znaczenia jest tutaj również rodzaj samochodu, typ samochodu jaki był przedmiotem niniejszej umowy, a mianowicie był to samochód terenowy i tak jak wskazywał pozwany M. C. w swoich zeznaniach nie ukrywając tego, że z zewnątrz samochodu już było widoczne pewne zadrapania, obicia, zarysowania, no co jest typowe dla tego typu samochodu, jak sam stwierdził, no nie był to samochód do jazdy po autostradzie tylko raczej, raczej w terenie co bynajmniej wynikało z jego przeznaczenia. Z powyższych

względów zat... brak zatem było podstaw do uwzględnienia apelacji, natomiast o kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie artykułu 102 w związku z artykułem 391 paragraf 1 kpc Sąd bowiem uznał, że z przyczyn wskazanych przez Sąd Rejonowy a dotyczących tak potrzeby jak i sposobu działania pełnomocników pozwanych w związku z tym, że wszystkie podnoszone w sprawie okoliczności, ich kwestie dotyczyły w taki sam sposób, w całej rozciągłości obu pozwanych, w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, który usprawiedliwia, w myśl powołanego przepisu, obciążenie powódki częścią kosztów postępowania apelacyjnego - chodzi oczywiście o przepis artykułu 102 kpc. Te szczególne przypadki, o których mowa w powyższym przepisie to, między innymi, okoliczności istniejące wewnątrz procesu a do takich należało zaliczyć właśnie okoliczności wyżej wskazane. Nastąpi teraz wygłoszenie uzasadnienia w sprawie Cz 981/14: Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego i motywy, którymi się kierował zasądzając od powódki na rzecz pozwanych koszty zastępstwa prawnego w wysokości jednej stawki należnego pełnomocnikowi wynagrodzenia. Pozwani oczywiście mieli prawo do oddzielnego ustanowienia pełnomocników jednak tak sposób jak i potrzeba ich działania w związku z tym, że wszystkie podnoszone w sprawie okoliczności i kwestie dotyczyły w całej rozciągłości obu pozwanych uzasadniały przyjęcie nadużycia prawa przez pozwanych w żądaniu w takich okolicznościach wynagrodzenia dla każdego z pełnomocników. To zaś uzasadniało, w ocenie Sądu Okręgowego, przyjęcie istnienia szczególnego przypadku o jakim jest mowa w artykule 102 kpc i obciążenia powódki jedynie częścią należnych pozwany kosztów procesu. O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd orzekł na podstawie artykułu 98 paragraf 1 i 3 w związku z 99 i 397 paragraf 2 kpc zasądzając na rzecz powódki koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym również w wysokości jednego wynagrodzenia pełnomocnika z tych samych przyczyn, które zadecydowały o rozstrzygnięciu zażalenia w rozpoznawanej sprawie. Dziękuję.

[koniec części 00:12:54.273]